

OSWALDO PAYÁ
OCH CARLOS ALBERTO MONTANER
*Kristdemokrater och
liberaler gör gemensam
sak med USA*

För ett år sedan lanserade Kristdemokraternas Internationella Centrum en bok tillsammans med Folkpartiets dito. Även SAP var med. Boken heter "Kuba inifrån", författad av Henrik G Ehrenberg, chefredaktör på Kristdemokraten. Boken handlar om Oswaldo Payá, enligt utgivarna "en av de mest träffsäkra kritikerna av Kubas kommunistiska regim" med insikt om "behovet av en moralisk resning för Kubas folk, byggd på medverkan, personlig frigörelse och försoning". Lanseringen av Oswaldo Payá finansieras med statliga biståndsmedel från SIDA.

Stödde militäruppen i Venezuela

Att denne Payá stödde militärkuppen i Venezuela 2002 ingick inte i presentationen. "Gud välsigne det venezolanska folket", avslutade Payá sin hälsning till de militärer, massmediakoncern- och storbolagsdirektörer som under 48 timmar tog makten från Venezuelas folkvalde president innan folket tvingade dem att med svansen mellan benen smyga sig ut från presidentpalatset.

Samråd med USAs högsta ledning

Ett halvår efter att Payá hyllat kuppmaakarna i Venezuela belönades han paradoxalt nog i december 2002 med Sacharovpriset för sitt "försvar för demokratin". Det var enligt USA-finansierade Reportar Utan Gränser "ett erkännande av en människas kamp för mänskliga rättigheter och frihet." På vägen hem från Europa samrådde Payá först med USAs dåvarande utrikesminister Colin Powell i Washington och sedan med Kubansk-Amerikanska Stiftelsen, CANF i Miami - paraplyorganisation för ett dussintal verksamma exilkubanska terroristgrupper - dvs med de som sedan 1960 bedriver ekonomisk, biologisk, terror- och propaganda-krigföring mot Kuba.

Samarbete med terroristorganisationer

Den CIA-anknutna extremhögerens medverkan i Payás "Nationella Dialogkommitté" har också förbigåtts med tystnad. Bland de 110 medlemmarna i styrgruppen finns flera som har omfattande erfarenhet i CIAs tjänst, bl a Carlos Alberto Montaner (vice ordförande i den internationella Folkpartiet ingår) i Madrid. Där finns också CANF-medlemmar som Joe Garcia och Ramon Colás.

"Träffsäker kritik" för "frigörelse och försoning"

Payá excellerar gärna i absurda anklagelser mot den kubanska regeringen som han påstår låter "folk försvinna och barn mördas". På svensk TV har han talat om "progromer mot

"Oberoende demokratikämpen" Oswaldo Payá i mitten, på fest hemma hos chefen för USAs intressekontor, dvs hemma hos högste representanten för den supermakt som sedan 1960 bedriver ekonomisk, biologisk, terror- och propagandakrigföring mot Kuba.

Den senaste upptrappningen i denna krigföring är Bushplanen med ett detaljerat program för att under USA-ledning - "guvernören" tillsattes 2005 - återprivatisera Kuba, upplösa jordbrukskooperativ, vråka bönder, återta flerfamiljshus och kasta ut de som inte betalar, avskaffa pensioner och socialbidrag, sälja ut skolor, sjukhus och läkemedelsindustri och som prioriterad åtgärd införa en USA-styrd "professionell" polisstyrka.

För propagandakriget som ska tillverka internationellt samtycke för "övergången" anslogs 59 miljoner extradollar 2004, och 80 miljoner 2006. Resultatet efter två år är allt aktivare kampanjstöd från regeringar, politiska partier och medier i EU, inte minst i Sverige. De USA-stödda grupperna på Kuba har mångfaldigats genom delning men förblir helt utan folklig förankring och stöd.

oliktänkande" som "behandlas som nazisterna behandlade judar". I en artikel publicerad i Wall Street Journal 31 december 2004 skrev han att "kubanerna har drivits ned så gott som till slavstatus" och "dagligen förnedras av regeringens fascistiska eller stalinistiska agenter och påminner oss om att vår senile, dräglige diktator fortfarande har skarpa klor". Detta kallar de svenska bokutgivarna "träffsäker kritik" av en person som arbetar för "frigörelse och försoning".

Mångsysslare i demokratibranschen

Förutom sitt eget kristdemokratiska parti "Kristna Befrielse-rörelsen" (se nedan, Montaner) och grundade Payá 2004 ett

samlingsprojekt kallat "Todos Unidos" med ett program i stort sett i linje med den aggressiva Bush-plan för återkolonisering av Kuba som Vita Huset lanserade i maj 2004 och uppdaterade i somras. Programmet för "Todos Unidos" finns att läsa på den hemsida som också presenterar USAs intressekontor i Havanna. Och i början av 2005 lanserade Payá sitt senaste projekt, "Kommittén för Nationell Dialog för ett framtida Kuba", en "dialog utan gränser", om allt från Miami-kubanernas krav på återtagande av egendom till •privatisering av skolor och sjukvård. Ju fler organisationer desto större inkomster.

Spindeln i nätet - Carlos Alberto Montaner

En av de aktivaste spindlarna i det propagandanätverk mot Kuba som USA byggt upp i accelererande takt är Carlos Alberto Montaner. Senast figurerade han i dessa sammanhang den 8 september. Då såg sig den Miamikubanska extremhögerens huvudorgan Miami Herald/El Nuevo Herald tvungen att vidgå uppgifter om otillbörlig finansiering och avskeda två journalister och säga upp avtalet med en frilansare för att de fått betalt av U. S. Office of Cuba Broadcasting för sina tjänster till förmån för USAs Kuba-politik.

Sammanlagt avslöjades tio av Floridamedias mest namnkunniga journalister för att regelbundet under flera år ha tagit emot hundratusentals dollar från regeringsorgan. En av de internationellt ledande "demokratiförkämparna", Carlos Alberto Montaner, visade sig också tagit emot pengar direkt från regeringsorgan för sin publicistiska verksamhet. Hans krönikor förekommer ofta och regelbundet i Miami Herald och ett 60-tal andra tidningar i USA och Latinamerika.

Denne Montaner är också ordförande i sin egen skapelse, Folkpartiets systerparti "Union Liberal Cubano" med säte i Spanien, medlem av Liberala Internationalen där Montaner är en av viceordförandena. Hans samröre med CIA har varit känt sedan tidigt 60-tal, men finansieringskällorna för hans verksamhet har tidigare aldrig nått igenom den massmediala spärren mot information om USAs krigspolitik mot Kuba.

Carlos Alberto Montaner dömdes för medverkan i en terroristorganisation som 1961, inför USAs invasionsförsök på Kuba, kamouflerade sprängämnen i cigarrpaket. Han flydde till USA 1962 och anslöt sig till USA-arméns kubanska specialförband. Han anlätades av CIA som 1970 skickade honom till Francotidens Madrid där han grundade förlaget Editorial Playor och nyhetsbyrån Firmas Press varifrån den antikubanska "informationen" snart flödade.

Montaner var hjärnan bakom det uppdiktade "Valladares-fallet" 1979, "den fängslade poeten som misshandlats till förlamning i kubanska fängelser". Hans förlag gav ut den "förlamade poetens" dikter, som många menar att Montaner också skrev. För Valladares visade sig vara varken förlamad eller poet. Under 80-talet organiserade Montaner "internationella konferenser" i Europa och Latinamerika, finansierade av USAs "National Endowment for Democracy".

När USA-regimens försök att störta den kubanska regeringen intensifierades efter Sovjetunionens sammanbrott var Montaner behjälplig att finna europeiska finansieringskällor åt de USA-stödda smågrupperna för att försöka försvaga den starka kopplingen till USA. Det var han som i ett brev i

början av 90-talet uppmanade dem att anta partinamn som anslöt till de stora europeiska partierna för att kunna tas upp av och få ekonomisk stöd av deras stora kristdemokratiska, socialdemokratiska och liberala internationaler, precis som Montaners eget "Union Liberal Cubano". En av de som nappade var just Oswaldo Payá som grundade sin "kristdemokratiska befrielse rörelse", numera systerparti till det svenska partiet. På samma sätt var det Montaner som i mars 2001 i ett brev till "partikamraten" Osvaldo Alfonso i Havanna (numera liberal i Sundsvall) tog initiativ till Varelaprojektet: "...snart kommer några spanska vänner på hög nivå att kontakta dig för att tala om Varelaprojektet ... jag föreslog fem namn för att grunda detta nya projekt: Payá, Alfonso, Raul Rivero och Tania Quintero".

Varelaprojektet

Varelaprojektet hävdas i västliga media och politiska församlingar vara ett uttryck för en folklig demokratirörelse på Kuba. Det som inte framkommer är projektets koppling till USAs plan för återkolonisering av Kuba, med allt vad det innebär. Inte heller har den konstitutionella grunden beskrivits korrekt.

I paragraf 88 i Kubas grundlag, som antogs genom folkomröstning 1976, anges vilka som har rätt att lägga fram motioner eller propositioner i Kubas parlament, Nationalförsamlingen. Normalt brukar det bara vara regering och parlamentsledamöter som har den rätten. Men på Kuba har dessutom folkrörelserna rätt att göra det, liksom medborgarna som sådana. Men ett av villkoren för att medborgare i allmänhet ska få lägga förslag är att minst 10.000 väljare står bakom. Och förslagsrätten innebär inte rätt att kräva folkomröstning för att ändra landets grundlag, vilket Varelaprojektets upphovsmän hävdar.

Varela-projektet har också hänvisat till paragraf 63 i grundlagen. Men där finns inte heller något stöd för rätt att kräva folkomröstning för att ändra grundlagen. Paragrafen tillförsäkrar medborgarna rätten att framföra klagomål och krav till myndigheterna och rätten att få svar inom en tidsrymd som fastställs i lag.

Den enda församling som har rätt att fatta beslut om folkomröstning är Nationalförsamlingen, enligt paragraf 75. Varelaprojektet kan således inte kräva någon folkomröstning, och inte heller kräva att få lägga förslag i nationalförsamlingen om grundlagsändringar. Trots projektets oegentliga grund har nationalförsamlingen ändå behandlat det och kravet på folkomröstning om grundlagen har avvisats på konstitutionella grunder.

Dissidenter eller lakejer

Ett antal smågrupper på Kuba - enligt CIA några hundra med tillsammans ett par tusen medlemmar - framställs i västliga media som oberoende människorättskämpar, fastän det är uppenbart för alla att de är finansierade av USA och styrda från USAs intressekontor i Havanna. Deras samröre med de extrema högerkretsarna och terroristorganisationerna i Miami börjar du också tränga igenom den massmediala blockaden. Av deras "oberoende demokrati"-anspråk återstår inget.